

L a n d s k a p s n ä m n d e n s fram-
ställning till Ålands landsting med förslag
N:o 5/1936.
till lag om upptagande i landskapet av en
tilläggsskatt till rikets inkomst- och förmö-
genhetsskatt.

Omedelbart efter det en treårsavräkning av republikens president fastställts, borde för undvikande av ränteutgifter landskapet av egna medel tillföra landskapskassan det belopp, som definitivt stannat landskapet till last. Sålunda hade vid 1932 års slut Fmk. 216,389;05 bort till landskapskassan överföras. Detta kunde emellertid inte ske, emedan landstinget icke för ändamålet anvisat nödiga medel. Ifrågavarande belopp har därför under 1933 och 1934 dragit en ränta av Fmk. 12,983;35 per år eller sammanlagt Fmk. 25,966;70, vilket innefattar en merutgift som stannar landskapet till last och är för övrigt så mycket tyngre att erlagga, som landskapet icke därigenom tillförts några nya värden. Vid den nyligen fastställda avräkningen har åtminstone 165,000 mark definitivt stannat landskapet till last, vilket belopp omedelbart bort till ordinarie kassan överföras. Detta har emellertid icke kunnat ske, emedan anvisning härom av landstinget icke givits av orsak, att nödiga medel till bestridande av alla utgifter icke kunnat reserveras, åtminstone så länge hittills förhärskande uppfattning om vederlagsmedlens användbarhet för detta ändamål skall följas. Landskapsnäm-

den anser sig böra särskilt framhålla betydelsen av att statsverksamhetens ostridiga tillgodohavanden utan dröjsmål utbetalas eller till ordinarie kassan överföras.

Skall landskapet kunna undvika meningslösa ränteutgifter och för övrigt ordna sina ekonomiska mellanhavanden med riket på ett sätt, som anstår landskapet, borde en fond finnas att tillgripa vid utjämningsstillfällena, och landskapsnämnden givas nödigt bemyndigande att använda den vid dessa tillfällen. Denna utjämningsfond skulle lämpligast åstadkommas genom att en årlig men låg landskapsskatt infördes. Sådant blir dessutom uppenbarligen även nödvändigt även av den orsaken att de av landstingets initiativ i jordlösenfrågor här flytande eventuella förlusterna kunna täckas endast med skattemedel.

Ur landskapsnämndens framställning till landstinget av den 6 februari 1934 med förslag till uppbärande av en permanent tilläggsskatt kan såsom fortfarande giltigt anföras:

"Skapandet av en fond på sätt ovan antytts vore även ur den synpunkten av en synnerligen stor betydelse, att landskapet då verkligen städse förfogade över egna medel, som, ifall av behov, kunde anvisas för främjande av ändamål, vartill ordinarie medel icke kunde användas.

Genom att skatten bleve årlig vunnes den betydande fördelen, att de alltjämt återkommande ofruktbara och uppslitande samt för landskapets anseende utåt så ytterst skadliga diskussionerna om denna

skatt bortfölla. Komme skatten att årligen utgå bleve den knappast kännbar. Sådant framgår därav, att endast ett ytterst ringa fåtal av exempelvis de högst beskattade och förmögaste jordbrukarna i landskapet komma upp till en inkomstskatt av över 500 mark, övriga jordbrukare betala i medeltal c:a 200 mark, medan småbrukare och arbetare i medeltal erlägga endast några tiotal mark i inkomstskatt.

Begränsades tillägget till 3 procent å inkomstskatten, komme skatteökningen att inskränka sig till så små belopp, att den stora allmänheten icke skulle ha någon egentlig kännning av dess uppbärande. Inkomsten för landskapet komme dock att närma sig det belopp, som erhålles genom upptagande av t.ex. en 9 procents tilläggsskatt vart tredje år. För samtliga skattebetalarna vore det givetvis vida mindre kännbart att betala en 3 procents tilläggsskatt varje år än en 9 procents dylik vart tredje år.

Under hänvisning till vad ovan framhållits, får landskapsnämnden härmed värdsammast föreslå att landstinget måtte antaga nedanstående förslag till landskapslag:

L a n d s k a p s l a g

angående upptagande av tilläggsskatt i landskapet Åland:

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting beslutat

att i den ordning § 21 självstyrelselagen föreskriver och i anslutning till statens allmänna inkomstbeskattning påbjuda en till-

läggsskatt att årligen utgå med tillsvidare tre procent av envar
skattskyldig påförd dylik skatt.

Mariehamn den 11 februari 1936.

På landskapsnämndens vägnar:

Parry Thomas

Werner Iker